

ба, тя принуди предосторожнія нѣмски пълководецъ въ Алзасъ, Ген. Вердера, да земи мѣрки противъ нея, за да не би сношенія-та на главна-та войска съ Германія да пострадатъ. За да осигори той пжтища-та на тѣзи сношенія трабаше да привземе кжмъ южна Франца колко-то по-много денартаменти негови-тѣ сили му позволяваха, да ся укрепи въ градища-та и въ сгодни-тѣ мѣста, и да отдалечи, колко-то по-много е възможно, френскитѣ войски отъ железници-тѣ на Алзасъ и Лотарингія. За постиганіе-то на тази цѣль той испроводи Ген. Келера кжмъ югъ и на 15 Септем. градъ на *Колмаръ* падна въ ржце-тѣ му, а слѣдъ него и *Милхаузенъ*. Предаваніе-то на *Страсбургъ*, като освободи 60.000 Нѣмски войници, улесни още по-много това предпріятіе. Страсбургъ е една отъ първи-тѣ крепости въ Европа, но немарливостъ-та на Наполеоново-то правителство, кое-то бѣше пренебрегало да уягчи калетата, да набави храни, да тури доволно войска, направи безполезна тази крепость. Прускитѣ войски, снабдени съ превъзходни топове, обсадиха града и найсетне го бомбардираха страшно. Една голяма часть отъ Страсбургъ негови-тѣ театра, училища, болници, библіотики, чъркови изгоряха и въ слѣдъ толкозъ голѣми злощастія обаче, граждани-тѣ постоянствоваха и перачеха да ся предадатъ, ако и да неможаха вече да живѣятъ на друго мѣсто освенъ въ зандани-тѣ. Свършеваніе-то на храната само принуди Ген. Улриха да ся предаде за да отърве населеніе-то отъ гладъ.

Слѣдъ привземаніе-то на Страсбургъ Ген. Вердеръ о-бърна сички-тѣ си сили кжмъ южна Франца и ліонската войска. Отъ 6 до 20 Октом. станаха шесть битки, сички-тѣ злощастни за Френски-тѣ войски: при Нонпателизъ, Рамбеви-леръ, Алулдъ, Брувеліеръ, Епиналъ и Везулъ. Френска-та войска ся съставляваше по-много-то отъ чети самоволни, народна гвардія и странници и нейнія командантинъ бѣше прочутія *Гарибалди*. Въ нея съществоваха обаче сички-тѣ недостатки кои-то изобилствоваха въ други-тѣ Френски войски: хора събрани набързо, лишени отъ всяко военно образование и обучение, предводими отъ офицери безъ опитность и безъ знанія, въоружени съ разнообразни оржжія; добро съществуваше въ тяхъ само родолюбіе-то и самопожъртвование-то. Срѣщу Прускитѣ топове тѣзи качества небѣха доволни.